

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De diuina castigatione, quæ probandæ atque explorandæ virtutis causa
fit. cap. li.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A Qui multa peccata perpetrant, nec poenis ullis afficiuntur, in metu ac formidine versari debent. Per impunitatem enim supplicium eorum incrementum sumit.

Præsentis impunitas futuram poenam auget.

Cum improbe ac flagitiose viuentes, secunda omnia habemus, tum maxime discruciemur. Nam cum semper, dum peccamus, metu affici debemus: tum præsertim nobis extimescendum est, cum nihil aduersi patimur. Etenim cum Deus sigillatim poenas à nobis expectat, id agit, vt leuis nobis eorum persolutio sit.

Qui vitiorum sordibus prorsus infecti sunt, iis optatius esse debet puniri, quam venia donari. Venia enim eos, non secus atque nauigia quædam fundo carentia facile subuertit. At supplicium eos emendat, atque in meliorem viam reducit. Quocirca nos, quos scelerum nostrorum conscientia arguit, supplicibus precibus à Deo postulemus, vt de nobis potius poenasumat, quam impunitos relinquat.

B De diuina castigatione, quæ probandæ atque explorandæ virtutis causa sit. CAP. LI.

C VAE POSTQVAM gesta sunt, tentauit Deus Abraham, & dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille respondit, Adsum. Ait illi, Tollè filium tuum vnigenitum, quem diligis, Isaac, & vade in terram visionis, atque ibi offeres eum in holocaustum super vnum montium, quem monstrauero tibi. Gen. 22.

Recordare cuncti itineris, per quod te adduxit Dominus Deus tuus quadraginta annis per desertum, vt affligeret te, atque tentaret, & nota fierent, quæ in animo tuo versabantur, vtrum custodires illius mandata, an non. Afflixit te penuria, & dedit tibi cibum Manna, quod ignorabas tu, & patres tui: vt ostenderet tibi quòd non in solo pane viuat homo, sed in omni verbo, quod egreditur de ore Dei. Tentat vos Dominus Deus vester, vt palàm fiat vtrum diligatis eum, an non. Deut. 8. 13.

Num reiicio iudicium? Aut putas aliam ob causam oraculum tibi edidisse, quam vt iustus appareas? Iob. 38.

Probasti nos Deus: igne nos examinasti, sicut examinatur argentum. Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro, imposuisti homines super capita nostra. Transiuimus per ignem & aquam, & eduxisti nos in refrigerium. Psal. 65.

D Beatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se. Iac. 1.

E Cum Dei vocem Abraham audisset, Accipe filium tuum, & super vnum montium iugula eum, magna cum animi alacritate opus id exequatur. Etenim Sarâ vxorem suâ celauit, & pueros fefellit, atque filiolo duntaxat comitatus, ad montem conscendebat, non animo fractus, nec ignauia laborans. Cogites velim qualis tum beatus ille vir erat, ac cuiusmodi viscera induerat, cum solus solum filium alloqueretur. Nam tum præcordia vehementius incallescunt, ac vis amoris maiores flammæ concipit. Quenam orationis facultas senis illius robur animique magnitudinem exprimere queat: nempe quonam pacto eum, vinculis ipsius manibus ac pedibus, super ligna collocarit. Cum autem pueri faucibus feruum iam intincturus esset, duplicem vocem misericors ille Deus misit, Solue puerulum. Qui fieri potuit, vt manus non obrorpuerit? Vt nerui fracti, ac debilitati non fuerint? Vt non conciderit, pueruli faciem prospiciens? Videte senis fortitudinem. Etenim filium suum obrumcauit, si non manu, at certe animi studio ac promptitudine. Chrysost.

Non quisquis agrotat, ob peccatum in morbo versatur. Sunt enim, qui, vt eorum probitas eluceat, aut etiam ob vtilem aliam causam in calamitates coniciantur. Didymi.

Quandoquidem iidem casus peccatoribus ac iustis contingunt, non est existimandū omnes, qui in aduersitates aliquas inciderunt, ob antecedentem improbitatem, calamitates huiusmodi subiisse.